

tình buồn

12

Vừa phải

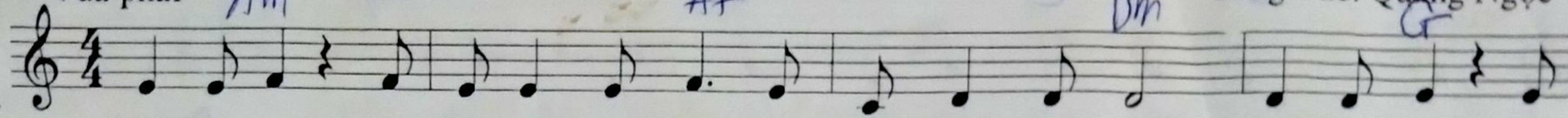
Sáng Tác: Quang Ngọc

Am

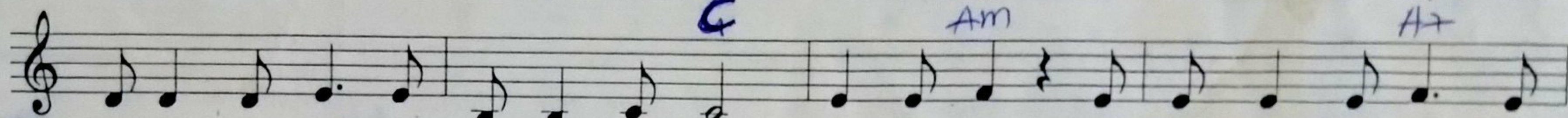
A7

Dm

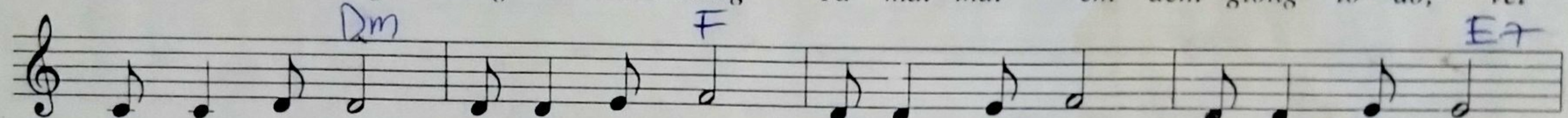
G

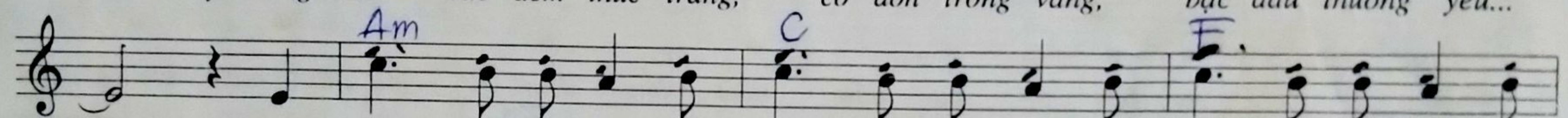
Mưa hiu hắt bước đi trong khuya khoắt nỗi buồn vương theo đêm Chân du tử, đã

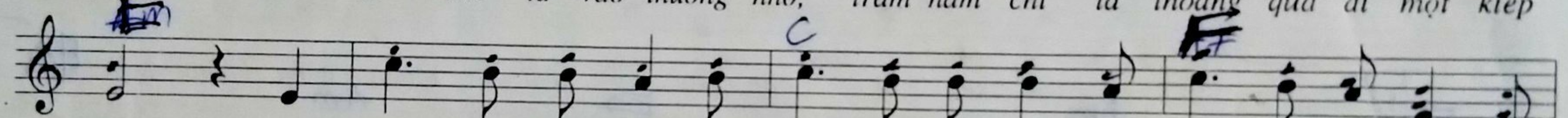
qua bao nhiêu bến gôi chùng hồn thên thang Ta mãi mất em đêm giông tố đó, vết

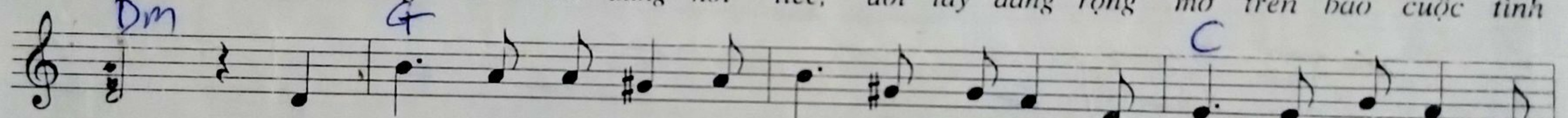
hằn đầy trong tim Bao đêm thức trắng, cô đơn trống vắng, bạc đầu thương yêu...

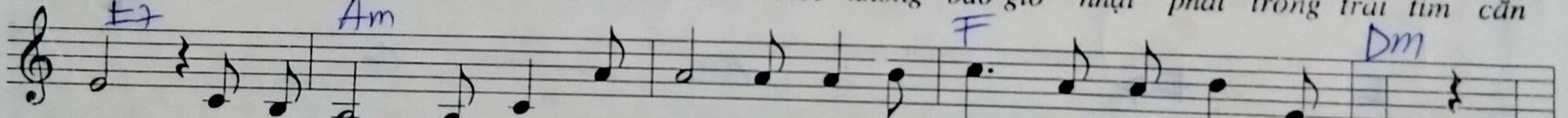
Tình đó cho ta vào thương nhớ, trăm năm chỉ là thoáng qua đi một kiếp

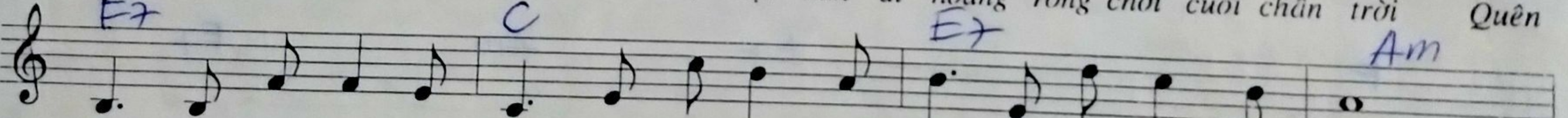
người Còn sống ta nên đừng hối tiếc, đôi tay dang rộng mở trên bao cuộc tình

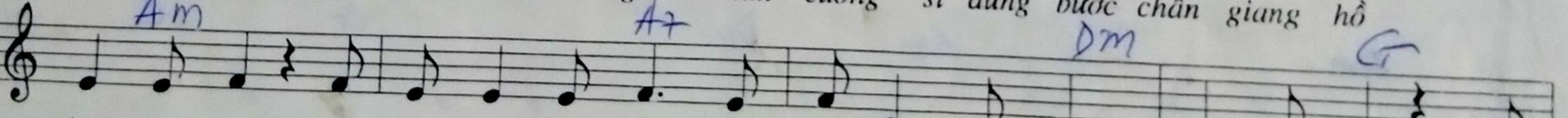
hờ, để mãi môi trinh và mắt biếc không bao giờ nhạt phai trong trái tim cần

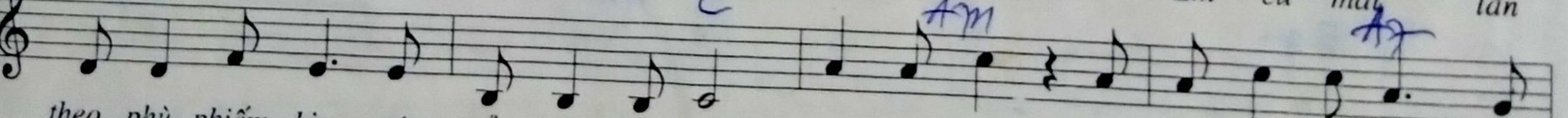
khô Đã qua rồi một thời đam mê, một thời đi hoang rong chơi cuối chân trời Quên

đời một lãng tử quay về cùng trái tim cuồng si đừng bước chân giang hồ

Ôi những vết dớn đau trong tâm trí ta khó mà nhạt phai Em cứ mãi lẩn

theo phù phiếm kia có hiểu cuộc đời ta Bao oan trái đản trong ký ức xưa khiến

ta thêm muộn phiền Trong men cay, trong khói thuốc say say trái tim ta quặn đau